

تهاجم فرهنگی

و

ستهای اجتماعی

عزیز حزباوي*

مقدمه

در این مقاله مختصر، سعی بر آن بوده است که نخست مقوله فرهنگ از دیدگاه جامعه‌شناسی و مردم‌شناسی مورد بررسی قرار گیرد، و سپس ستهای اجتماعی به عنوان عناصر اساسی هر فرهنگ و همچنین انواع آنها مطرح شود و ارتباطشان با تهاجم فرهنگی مورد بحث قرار گیرد. تهاجم فرهنگی و مراحل آن، ابزار و شیوه‌های مورد استفاده و همچنین مخاطبان اصلی و اهداف آن از جمله مواردی است که در این مقاله به آنها پرداخته شده است، در خاتمه مقاله، با توجه به مباحث مذکور نتیجه گیری‌هایی به عمل آمده است.

فرهنگ

در جامعه‌شناسی بحث فرهنگ جایگاه والای دارد. از این رو با توجه به اهمیت موضوع و در عین حال طرافت و پیچیدگی آن، از دیدگاه‌های متفاوت به آن نگریسته شده است. آن گونه که در برخی کتب جامعه‌شناسی آمده، تاکنون صدھا تعریف از فرهنگ صورت گرفته است (وثوقی و نیک خلق، ۱۱۷). البته در این جا قصد ما این نیست که به طور مفصل وارد این مقوله شویم، ولی چنانچه بخواهیم به طور اجمالی به تعریفی از فرهنگ پردازیم می‌توانیم بگوییم که فرهنگ در جامعه‌شناسی و مردم‌شناسی عبارت است از: «تمام دستاوردهای بشری (مادی و معنوی) که انسان آنرا به وجود آورده و در آن اشتراک می‌یابد» (رابرتсон، ۵۷). بنابراین از این دید می‌توان پدیده‌های فرهنگی را به دو بخش اساسی تقسیم‌بندی نمود: فرهنگ مادی و فرهنگ معنوی.

فرهنگ مادی همان گونه که از نام آن پیداست، تمام دستاوردها و اشیاء مادی انسانی را در بر می‌گیرد. ولی فرهنگ معنوی، تمام ابداعهای غیرمادی مانند زبان، افکار، عقاید، احساسات، قواعد آداب و رسوم، ستھا، اساطیر، مهارتها، الگوهای رفتاری، نظامهای سیاسی و ... را شامل می‌شود.

چنانچه بخواهیم به ارتباط بین جامعه و فرهنگ اشاره نماییم، می‌توان گفت که این ارتباط بسیار نزدیک است و این دو لازم و ملزم یکدیگرند، به گونه‌ای که هیچ جامعه‌ای بدون فرهنگ وجود ندارد و اصولاً وجه تمایز اصلی بین انسان (جامعه انسانی) و حیوان، فرهنگ است. همچنین هیچ فرهنگی بدون این که جامعه‌ای آن را حفاظت نماید نمی‌تواند وجود داشته باشد، لذا مقوله‌ای با این اهمیت یعنی فرهنگ، عناصر تشکیل دهنده آن نیز اهمیت می‌یابند.

ستهای اجتماعی

همانگونه که در مطالب فوق مشخص شد، فرهنگ را می‌توان به دو مقوله کلی مادی و معنوی تقسیم‌بندی نمود. ستھای اجتماعی که از جمله عناصر اصلی فرهنگ به شمار می‌آیند، در مقوله فرهنگ معنوی جای می‌گیرند. صاحب نظران در تعریف ست اجتماعی ویژگیهای زیر را برشمرده‌اند: (روح‌الامینی، ۳۵)

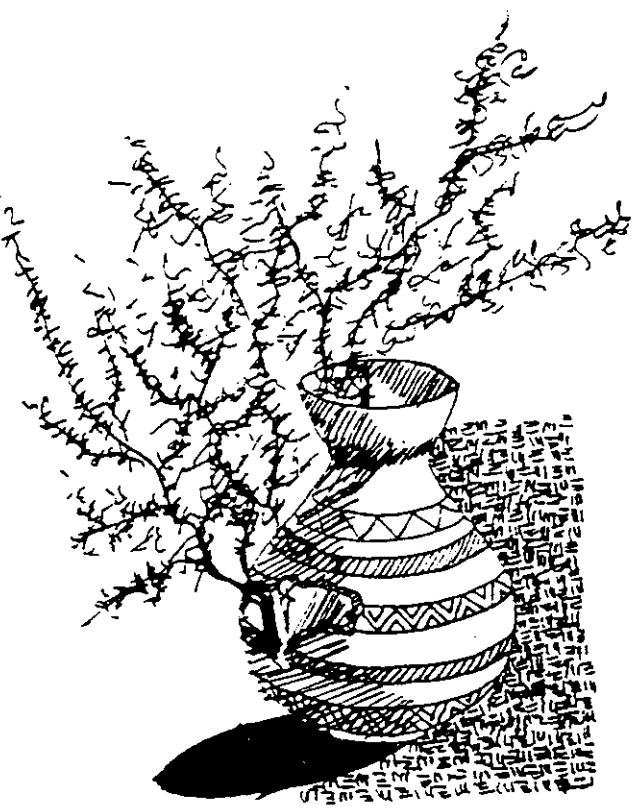
الف - رواج و اجرای آن در یک جامعه عمومیت داشته باشد.
ب - اجرای آن در جامعه تداوم داشته و حداقل از یک نسل به ارث رسیده باشد.
ج - افراد به طور خود به خود و به صورت عادی و بدون این که مجبور باشند به آن عمل نمایند.

با این اوصاف، ستھای اجتماعی جزیی از رفتار عادی و روزمره افراد هر جامعه به شمار می‌آیند و حتی اگر برخی از آنها جزیی و کم اهمیت نیز باشند، می‌توانند در شمار عناصر فرهنگی یک جامعه تلقی گردند و بخشی از هویت آن را تشکیل دهند.

انواع ستھای اجتماعی

ستھای اجتماعی را - به ویژه اگر در جامعه‌ای زیست نماییم که از تنوع قومی نیز برخوردار باشد - می‌توان از جنبه‌های مختلف رده‌بندی نمود. به عنوان مثال می‌توان از

* - عضو هیأت علمی گروه علوم اجتماعی در دانشگاه شهید چمران اهواز.



استفاده نمایند که واکنشها و حساسیت‌های مردم را برانگیخته نکنند.

از این رو برای تحقق اهداف خود معمولاً مراحلی را طی می‌نمایند. این مراحل را می‌توان، به شرح زیر برشمرد:

الف - ابتدا سنتهای اجتماعی ایستا و غیرپویا هدف این هجوم قرار می‌گیرند، زیرا حمله به این سنتهای تغییر آنها حساسیت چندانی در جامعه ایجاد نمی‌کند. بنابراین، مهاجمان از این طریق ردپایی در جامعه برای خود باز می‌کنند و به نحوی حضور می‌یابند. به عنوان مثال تغییراتی که در نحوه و آداب غذا خوردن (روی میز غذا خوردن به جای پهن کردن سفره روی زمین)، پر نمودن اوقات فراغت (سینماها، تئاترهای باشگاههای... به جای محافل خانوادگی و دوستانه و ...) و یا حتی نحوی لباس پوشیدن به وجود می‌آید، از جمله تغییراتی است که در سنتهای اجتماعی جزیی در فرهنگ ما حاصل شده و حساسیت چندانی ایجاد ننموده است.

ب - بعد از مرحله اول که فرهنگ مهاجم به نحوی در فرهنگ مورد نظر حضور می‌یابد و حضور آن امری عادی تلقی می‌گردد، مرحله بعدی تهاجم آغاز می‌شود. در این جاست که مهاجم سنتهای اجتماعی پویا را مورد حمله قرار می‌دهد، سنتهایی که هویت فرهنگی جامعه به وجود آنها وابسته است. از این مرحله به بعد است که مهاجم حضوری فعال می‌یابد و این حساسیت‌ها نسبت به تهاجم فرهنگی در جامعه آشکار می‌گردد. چنانچه فرهنگ مورد هجوم نتواند در این مرحله، از هویت و موجودیت خود دفاع نماید، با خطر بی‌هویتی فرهنگی رویرو می‌شود.

ستنهای اجتماعی - مذهبی، اجتماعی - ملی یا اجتماعی - قومی نام برد. همچنین می‌توان سنتهای اجتماعی را از نقطه نظر درجه پویایی و تحرک و اهمیت و نقش آنها در حیات و پویایی هر فرهنگ تقسیم‌بندی نمود (اگ برن و نیم کف، ۱۵۶).

از این دیدگاه، سنتهای اجتماعی را می‌توان در دو گروه ایستا و پویا رده‌بندی نمود. منظور از سنتهای اجتماعی پویا آن است که این قبیل سنتهای نقش اساسی و پر اهمیتی در هر فرهنگ داشته و اجرای آنها به نوعی حاکی از هویت فرهنگی آن جامعه است و در هر دوره و زمانی از حیات جامعه ماندگارند و از بین نمی‌روند، گرچه ممکن است تغییر و تحولات اجتماعی، آنها را نیز متحول نماید. به عنوان مثال سنتهای دینی و برخی از سنتهای ملی از چنین نقشی برخوردارند. آن جا که با اجرای این گونه سنت از فرهنگ اسلامی و ایرانی خود پاسداری می‌نماییم، در واقع سنتهای اجتماعی را به اجرا در آورده‌ایم.

اما سنتهای اجتماعی غیر پویا سنتهایی هستند که گرچه ممکن است در آغاز برای رفع نیازهای اجتماعی به وجود آمده باشند، ولی بر اثر دگرگونی و تغییراتی که در مسیر زندگی اجتماعی رخ می‌دهد و علی‌رغم این که هنوز رگه‌هایی از این سنتهای تحویل به حیات خویش ادامه می‌دهند، وجود آنها چندان ضروری نیست یعنی عملکردی همچون سنتهای پویا در فرهنگ جامعه ندارند. بنابراین، این گونه سنتهای مروز زمان به وادی فراموشی سپرده خواهند شد. به عنوان مثال بزرگ‌داشت آب و آتش و بعضی از مظاهر طبیعت که از سنتهای جوامع کشاورزی است (همانجا، ۱۵۷)، به تدریج که این جوامع از دوران کشاورزی به دوران صنعتی تحول می‌یابند، این سنت کم‌کم اعتبار خود را از دست می‌دهند، اگرچه ممکن است هنوز در برخی از اقسام جامعه به حیات خود ادامه دهند. روشن است که چنین سنتهایی ممکن است در انواع یاد شده فوق (دینی، ملی، قومی و ...) یافت شوند، ولی بود یا نبود آنها در هویت فرهنگی یک جامعه نقش موثری ندارند.

مراحل تهاجم فرهنگی

شاید بتوان گفت تهاجم فرهنگی، فعالیتی برای دگرگون کردن اعتقادات عمومی از راههای غیر مستقیم و غیر محسوس است. بر این اساس هدف اصلی مهاجمان، اعتقادات عمومی جامعه است، ولی از آنجاکه حمله و هجوم مستقیم به اعتقادات مردم یک جامعه ممکن است واکنشهای آنی به همراه داشته باشد، مهاجمان ترجیح می‌دهند از راههای و شیوه‌هایی

ابزار تهاجم فرهنگی

(۵۸۶). بدین ترتیب به این نکته مهم می‌رسیم که وسائل ارتباط جمعی می‌توانند به عنوان ابزاری مهم در خدمت تهاجم فرهنگی مورد استفاده قرار می‌گیرند.

مخاطبان اصلی تهاجم فرهنگی

ماحصل بحث فوق به این نتیجه انجامید که رسانه‌های جمعی، ابزار اصلی تهاجم فرهنگی به شمار می‌آیند. در این خصوص آنچه می‌توان افزود این است که با توجه به دامنه وسیع و متنوع این ابزار، دامنه تهاجم نیز وسیع و متنوع است. از کودکان گرفته تا نوجوانان و حتی در برخی موارد افراد میان سال همگی تحت تاثیر قرار می‌گیرند (اسدی، ۷۲). همچنین با توجه به طیف وسیع مخاطبان، برای هر نسل و گروه سنی، برنامه خاصی متناسب به ذوق و سنتیقه آنان در نظر گرفته می‌شود. ولی بیشتر، کودکان و نوجوانان مورد نظرند، زیرا اولاً باسهولت بیشتری شکار تهاجم قرار می‌گیرند و ثانیاً در مزاج بزرگران سخت نفوذ دارند (اگ برن و نیم کف، ۱۸۷) و ثالثاً هنجرهای و ارزش‌های اجتماعی که سنگ بنای سنتهای اجتماعی را تشکیل می‌دهند، در نزد کودکان هنوز از ثبات و پایداری لازم و کافی برخوردار نیست.

اهداف تهاجم فرهنگی

یکی از اهداف آشکار تهاجم فرهنگی از بین بردن هویت و استقلال فرهنگی جامعه و ایجاد وجه تشابه‌های فرهنگی با فرهنگ مهاجم است. به همین دلیل است که هدف اصلی، سنتهای پویای اجتماعی هستند، زیرا هویت فرهنگی جامعه به آنها وابسته است و با ایجاد تزلزل در سنتهای پویای اجتماعی جامعه، به تدریج سنتهای اجتماعی فرهنگ مهاجم را جایگزین می‌کنند.

به نظر می‌رسد مهاجمان فرهنگی در ورای اهداف آشکار خود، به دنبال اهدف پنهانی خود می‌باشند و آن اجرای آسان شیوه جدید بازاریابی برای کالا می‌باشد. اسرورزه شیوه‌های کهنه استعمار قدیم و حتی استعمار جدید برای استثمار ملت‌ها، با تغییر و تحولاتی که در جوامع جهان سومی رخداده و همچنین با افزایش آگاهی آنان، دیگر کاربردی ندارد. بنابراین، با به کارگیری شیوه‌های جدید از طریق امپریالیسم رسانه‌ای و با ایجاد یکسانی سازی فرهنگی در کشورهای مختلف، در جهت تحقق اهداف خود تلاش می‌نمایند و با این روشهای جدید به آسانی می‌توانند همان شیوه‌های ایجاد نیاز کاذب و همچنین شگردهای تبلیغاتی را که حتی در کشور خودشان نیز مرسوم است، به سایر کشورها سراست دهند.

فرآیند جامعه پذیری، جریان کنش متقابل اجتماعی است که از طریق آن مردم شخصیت خود را به دست آورده و شیوه زندگی اجتماعی را فرا می‌گیرند، لذا می‌توان گفت در هر فرهنگ و یا جامعه‌ای بزرگ شویم و رشد نماییم شخصیت ما دقیقاً از آن فرهنگ و جامعه منأثر می‌شود. در جامعه شناسی، معمولاً چهار عامل اصلی برای جامعه پذیری در نظر گرفته می‌شود. خانواده، مدرسه، گروه همسایه و وسائل ارتباط جمعی (گیدنز، ۸۴).

وسائل ارتباط جمعی شامل روزنامه، مجله، کتاب، تلویزیون، رادیو، سینما، ویدئو و ...، ابزار مهمی‌اند که در جامعه پذیری افراد نقش موثری ایفا می‌نمایند. فرد در این جامعه پذیری با طیف فوق العاده وسیعی از مردم که تنها به طور غیر مستقیم شناخته می‌شوند، آشنا می‌گردد و از طریق این وسائل است که نخبگان سمبولیک نیز مطرح شده و به مردم معرفی می‌شوند (گی روشه، ۱۵۸)، یعنی افرادی که رفتار و کردار و حتی اندیشه و افکار آنان حالت الگو و سمبول برای دیگران دارد و مورد تقلید واقع می‌گردند، مانند دانشمندان، ستارگان سینما، شخصیت‌های ورزشی، سیاستمداران، نویسندهای، گردانندگان نمایشگاهی تلویزیونی، گویندگان اخبار، موسیقی‌دانان و ...

وسائل ارتباط جمعی، نوعی پوشش آنی و موقتی از واقعی و رویدادها و دگرگوئیهای اجتماعی به وجود می‌آورند که دامنه‌ای وسیع را در بر می‌گیرد. این رسانه‌های جمعی معرفی کننده الگوهای نشانه، دیدگاهها و چگونگی روی آوردن به سبکهای زندگی می‌باشند که ممکن است افراد جامعه به طریق دیگر هرگز به آنها دسترسی پیدا نکنند.

تغییرات هنجری و ارزش‌های اجتماعی به سرعت در رسانه‌های گروهی منعکس می‌شوند و ممکن است به آسانی توسط مردمی که به نحو دیگر ممکن نبود به آنها دسترسی پیدا نمایند، پذیرفته شوند. در مطالعات جامعه شناسی به دفعات بسیار به این موضوع اشاره شده است که گسترش سریع گرایش‌های جدید در فرهنگ جوانان، عمدتاً بستگی به رسانه‌هایی مانند نوارهای موسیقی مشهور، تلویزیون، رادیو، مجلات و ... دارد (رابرسون، ۱۳۲). همچنین برخی از جامعه‌شناسان از امپریالیسم رسانه‌ای سخن به میان آورده و به ایجاد یک امپراتوری فرهنگی اشاره می‌نمایند که کشورهای جهان سوم به ویژه، در برابر آن آسیب پذیرند، زیرا متابع لازم را برای حفظ استقلال فرهنگی خود در اختیار ندارند (گیدنز،

با ایجاد یکسان سازی فرهنگی و احساس مشابه بودن از لحاظ فرهنگی، یک فرد جهان سومی دیگر احساس نا آشنایی و غریبی با فرهنگ مهاجم و «شیوه تبلیغات» آن نمی کند. از این روست که شبکه های تلویزیونی جهانی، دیگر حتی نیازی به تبلیغ کالا به صورت ناحیه ای و یا منطقه ای و یا بر اساس ذوق و سلیقه ملل مختلف احساس نمی نمایند - که در این صورت هزینه بسیار بیشتری را برای آنان در بردارد - و به همین دلیل است که تبلیغ کالا در سراسر جهان به تدریج حالت یکسان و یکنواخت به خود گرفته است. این وضعیت بر اثر همان شیوه یکسان سازی فرهنگی می تواند میسر گردد.

در موارد متعددی مشاهده شده است که عیناً همان فیلم تبلیغاتی کشورهای تولید کننده کالا با همان ویژگیها و احساسات و ذوق و سلیقه فرهنگ کشور تولید کننده، برای تبلیغ همان کالا در یک کشور جهان سومی مورد استفاده قرار می گیرد. آیا این وضعیت نمی تواند ناشی از آثار یکسان سازی فرهنگی باشد؟

نتیجه گیری

جامعه ای را نمی توان یافت که فرهنگ آن همواره ثابت و بدون دگرگونی باقی مانده باشد. بنابراین تغییر عناصر فرهنگی جامعه، یکی از ویژگیهای اصلی هر فرهنگ به شمار می آید، زیرا فرهنگ همواره تحت تاثیر شرایط اجتماعی - اقتصادی آن جامعه است. سنت های اجتماعی به عنوان عناصر فرهنگی از این اصل مستثنی نیستند. سنت ها و تغییرات اجتماعی می توانند رابطه ای متقابل نسبت به هم داشته باشند، بدین معنا که سنت های اجتماعی هم می توانند از تغییرات اجتماعی متأثر شوند و هم می توانند تغییراتی اجتماعی را تحت تاثیر قرار داده و به آن جهت دهنند. انقلاب اسلامی به عنوان یک تغییر اجتماعی - مذهبی که سنت های اجتماعی دهه های اخیر را تحت تاثیر جدی قرار داد، برای مورد اخیر می تواند مثال گویایی باشد. تغییرات اجتماعی چنانچه یک حرکت مثبت و رو به جلو برای جامعه باشد و سنتهای اجتماعی را متأثر سازد، ممکن است در جهت رشد و تعالی سنتهای اجتماعی عمل نماید و به پویایی فرهنگ کمک کند. از این دیدگاه آثار سویی متوجه سنتهایی اجتماعی نیست، هر چند ممکن است سنتهای اجتماعی ایستارا به تدریج کم رنگ نماید. ولی در یک تهاجم فرهنگی که می تواند به نوعی تغییر اجتماعی (فرهنگی) به شمار آید، مستقیماً سنتهای اجتماعی - سنتهای پویا - که معرف هویت فرهنگی هر جامعه است مورد هجوم قرار می گیرند. در این حالت است که آثار سوء این تغییر

فرهنگی هویدا می گردد، و مهاجمان از طریق یکسان سازی فرهنگی، به یکی از اهداف پنهان خود که همان القای الگوی مصرف یکسان است، دست می یابند. در این تهاجم فرهنگی، کودکان، نوجوانان و جوانان به لحاظ داشتن زمینه ای مساعد بیشتر هدف تهاجم و سنت زدایی هستند.

هر چند که شیوه مقابله با تهاجم فرهنگی موضوع مقاله ای جداگانه می تواند باشد، ولی شاید خالی از فایده نباشد که به این مورد اشاره ای اجمالی داشته باشیم.

در مقابله با تهاجم فرهنگی باید زمینه و شرایط پذیرش القایات تهاجم فرهنگی را شناخت و سپس برنامه ای جامع در جهت ختنی نمودن آن اجرا نمود. در مورد جوانان که هدف اصلی تهاجم فرهنگی هستند، به نظر می رسد عواملی از قبیل بی کاری و کمبود زمینه اشتغال، به تأخیر افتادن امر ازدواج، کمبود و در برخی موارد نبود برنامه های مناسب جهت پر نمودن اوقات فراغت، می توانند از زمینه های رسوخ الگوهای فرهنگی بیگانه باشند. چنانچه برای رفع این زمینه های رسوخ راه اصولی اتخاذ نشود، آیا می توان انتظار داشت که جوانان همچنان پاسدار سنتهای اجتماعی اصیل فرهنگ مان باشند؟

منابع و مأخذ:

- ۱- اسدی، علی، مقدمه ای بر جامعه شناسی رسانه های همگانی، پژوهشکده علوم ارتباطی و توسعه ایران، تهران، ۱۳۵۸.
- ۲- اگر بردن و نیم کف، زمینه جامعه شناسی، انتساب ارح. آریان پور، نشر کتابهای جیبی (نشر دهم)، تهران، ۱۳۵۶.
- ۳- پهلوان، چنگیز، فرهنگ و برنامه ریزی، پژوهشکده علوم ارتباطی و توسعه ایران، تهران، ۱۳۵۸.
- ۴- رابرتسون، یان، درآمدی بر جامعه، ترجمه حسین بهروان، انتشارات آستان قدس رضوی، مشهد، ۱۳۷۲.
- ۵- روح الامینی، محمود، زمینه فرهنگ شناسی، نشر دانشگاه پیام نور، تهران، ۱۳۷۳.
- ۶- گیدزر، آنتونی، جامعه شناسی، ترجمه منوچهر صبوری، نشری، تهران، ۱۳۷۴.
- ۷- گی روشه، تغییرات اجتماعی، ترجمه منصور و ثوقی، نشر نی تهران، ۱۳۶۶.
- ۸- واگو، استفان، درآمدی بر تئوریها و مدل های تغییرات اجتماعی، ترجمه احمد رضا غروی زاد، نشر ماجد، تهران، ۱۳۷۲.
- ۹- وثوقی، منصور و نیک خلق، علی اکبر، مبانی جامعه شناسی، انتشارات خردمند، چاپ هفتم، تهران، ۱۳۷۳.
- 10- Kaplan, David & Mannors, Robert . A culture theory prentice - Hall, New Jersery, U.S.A, 1972.
- 11- Sahlins, Marshall D.& Service Elman R. (ED) Evolution and culture, univ. of michigan press, U.S.A, 1973.